

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-81-T

Datum: 1. april 2009.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Bakone Justice Moloto, predsedavajući
sudija Pedro David
sudija Michèle Picard

V. d. sekretara: g. John Hocking

Odluka od: 1. aprila 2009.

TUŽILAC

Protiv

MOMČILA PERIŠIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU FRANKA SIMATOVIĆA ZA PRISTUP POVERLJIVIM
MATERIJALIMA U PREDMETU *TUŽILAC PROTIV MOMČILA PERIŠIĆA***

Tužilaštvo

g. Mark Harmon
g. Daniel Saxon

Obrana Momčila Perišića

g. Novak Lukić
g. Gregor Guy-Smith

Obrana Franka Simatovića

g. Zoran Jovanović
g. Vladimir Domazet

Prevod

PRETRESNO VEĆE I (dalje u tekstu: Pretresno veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rešava po javnom "Zahtevu Franka Simatovića za pristup poverljivim materijalima u predmetu *Tužilac protiv Momčila Perišića*", od 10. marta 2009. godine (dalje u tekstu: Zahtev), i donosi sledeću Odluku.

I. ARGUMENTACIJA

1. Odbrana Franka Simatovića (dalje u tekstu: podnosilac zahteva) traži pristup svim *inter partes* i *ex parte* poverljivim materijalima iz predmeta *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T (dalje u tekstu: predmet *Perišić*) iz celog pretpretresnog i pretresnog postupka, uključujući sledeće:

- a) sve poverljive transkripte zatvorenih i delimično zatvorenih sednica;
- b) sve poverljive dokazne predmete;
- c) sve poverljive podneske, uključujući sve poverljive odluke Pretresnog veća;
- d) sve dokumentarne dokaze koje su podnele strane u postupku.¹

2. U prilog svom Zahtevu, podnosilac zahteva tvrdi da su materijali na koje se on odnosi neophodni za celovitu i adekvatnu pripremu odbrane² iz sledećih razloga:

a) postoji znatno teritorijalno i vremensko preklapanje predmeta *Simatović* i predmeta *Perišić* jer se oba tiču teritorija u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini koje su držali Srbi, u istom vremenskom razdoblju (od 1991. do 1995. godine u Simatovićevom predmetu i od 1993. do 1995. godine u Perišićevom predmetu);³

b) postoje jasne sličnosti u konkretnim optužbama u ova dva predmeta, jer se oba odnose na navodno učešće u finansiranju, snabdevanju i podržavanju istih struktura u Bosni i Hercegovini i

---

¹ Zahtev, par. 1, 11.

² Zahtev, par. 9.

³ Zahtev, par. 4-7.

Prevod

Hrvatskoj. Pored toga, i Simatović i Perišić se terete za navodno učešće u događajima vezanim za Srebrenicu.⁴

3. Naposljetku, podnosilac zahteva potvrđuje da je voljan da se, po potrebi, pridržava svih naloga u vezi sa zaštitom svedoka ili poverljivosti nekih dokumenata.⁵

4. Dana 24. marta 2009. godine javno je podnet "Odgovor tužilaštva na Zahtev Franka Simatovića za pristup poverljivim materijalima u predmetu *Tužilac protiv Momčila Perišića*" (dalje u tekstu: Odgovor) u kojem se tužilaštvo ne protivi zahtevu podnosioca za pristup *inter partes* poverljivom materijalu, pod uslovom da se odrede adekvatne mere za zaštitu poverljivosti tih informacija. Međutim, tužilaštvo zauzima stroži stav u vezi s materijalom dostavljenim na osnovu pravila 70 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) i traži da se za njih naloži pribavljanje saglasnosti davaoca materijala na osnovu pravila 70.⁶

5. Tužilaštvo se dalje protivi zahtevu podnosioca da pristup *ex parte* poverljivom materijalu.⁷ U prilog tom svom prigovoru tužilaštvo tvrdi da praksa Međunarodnog suda nalaže da podnosioci zahteva za pristup *ex parte* materijalu moraju da zadovolje stroži kriterijum za utvrđivanje legitimne forenzičke svrhe koja opravdava pristup takvom materijalu nego što je slučaj kad se traži pristup *inter partes* materijalu. Prema rečima tužilaštva, podnosilac zahteva to nije učinio.⁸

II. MERODAVNO PRAVO

6. Na Međunarodnom sudu je prihvaćeno načelo da "strana u postupku uvijek ima pravo da zatraži materijal iz bilo kog izvora, uključujući materijal iz drugih predmeta na Međunarodnom sudu, koji bi joj pomogao u pripremanju teze ako je identifikovana ili opisana opšta priroda materijala i ako je dokazana legitimna forenzička svrha za taj pristup".⁹

⁴ Zahtev, par. 4-7.

⁵ Zahtev, par. 10.

⁶ Odgovor, par. 6, 12-13.

⁷ Odgovor, par. 10, 13.

⁸ Odgovor, par. 8-10.

⁹ *Tužilac protiv Milana Martića*, predmet br. IT-95-11-A, Odluka po zahtevu Jovice Stanišića za pristup poverljivom svedočenju i dokaznim predmetima u predmetu *Martić*, na osnovu pravila 75(G)(i), 22. februar 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Martić*), par. 9.

Prevod

7. Uslov identifikovanja legitimne forenzičke svrhe nije posebno složen i zahtevi za pristup “svim povjerljivim materijalima” prihvaćeni su kao dovoljno konkretni da bi zadovoljili ovaj kriterijum.¹⁰

8. Što se tiče uslova legitimne forenzičke svrhe, Žalbena veće je bilo mišljenja da “pristup povjerljivim materijalima iz nekog drugog predmeta može odobriti svaki put kad se vijeće uvjeri da takvi dokazi mogu bitno pomoći u izvođenju dokaza te strane”.¹¹ Pored toga, “relevantnost materijala koji je neka strana zatražila može se utvrditi dokazivanjem nekusa između predmeta molioca i predmeta iz kojih su materijali zatraženi, odnosno ako predmeti proizlaze iz događaja za koje se tvrdi da su se dogodili na istom geografskom području i u isto vrijeme”.¹²

9. S tim u vezi, Pretresno veće primećuje da su u praksi Međunarodnog suda razrađeni konkretni kriterijumi koji se moraju zadovoljiti kad se traži pristup *ex parte* poverljivom materijalu. Žalbena veće je istaklo da “*ex parte* materijal, budući da je višeg stepena povjerljivosti, po svojoj prirodi sadrži informacije koje nisu objelodanjene *inter partes* zbog bezbjednosnih interesa neke države, drugih javnih interesa ili privatnih interesa neke osobe ili institucije” i da “shodno tome, strana u čije je ime odobren *ex parte* status uživa zaštićeni stepen pouzdanja da *ex parte* materijal neće biti objelodanjen”.¹³ Iz toga sledi da podnosilac zahteva mora da zadovolji viši kriterijum dokazivanja legitimne forenzičke svrhe koja opravdava takvo obelodanjivanje.¹⁴

10. Goreopisana opšta pravila su dalje određena uslovima iz pravila 70 Pravilnika. Prema praksi, “materijal koji je u skladu s pravilom 70 dostavljen [...] tužilaštvu [...] ne može biti objelodanjen optuženom u nekom drugom predmetu bez prethodnog pristanka davaoca informacija”.¹⁵ Ovo ograničenje važi za sav materijal koji je u nekom predmetu dostavljen u skladu s pravilom 70 bilo

¹⁰ *Tužilac protiv Radoslava Brđanina*, predmet br. IT-99-36-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima iz predmeta *Brđanin*, 24. januar 2007. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brđanini*), par. 11, kao što se navodi u predmetu *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po zahtjevu Momčila Perišića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu protiv Radovana Karadžića, 14. oktobar 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Karadžić*), par. 18, s daljim referencama.

¹¹ Odluka u predmetu *Martić*, par. 9. Žalbena veće je dalje zaključilo da je “dovoljno [...] da podnosilac zahtjeva pokaže da postoji vjerovatnoća da bi pristup zatraženom materijalu suštinski pomogao moliocu u izvođenju dokaza ili da makar postoje dobri izgledi da bi mu pomogao”, *Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Krajišnik*, 21. februar 2007. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krajišnik*), str. 4, s daljim referencama.

¹² Odluka u predmetu *Martić*, par. 9, s daljim referencama.

¹³ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5.

¹⁴ Vidi Odluku u predmetu *Brđanin*, par. 14. Vidi i Odluku u predmetu *Karadžić*, par. 12.

¹⁵ Odluka u predmetu *Martić*, par. 12, s daljim referencama.

Prevod

tužilaštvu bilo odbrani i ne zavisi od toga da li je taj materijal korišćen kao dokaz u nekom ranijem predmetu.¹⁶

11. Pravilo 75(F)(i) Pravidnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) predviđa sledeće:

Kad su u nekom postupku pred Međunarodnim sudom (dalje u tekstu: prvi postupak) za neku žrtvu ili svedoka određene zaštitne mere, te zaštitne mere:

(i) ostaju na snazi, *mutatis mutandis*, u svakom drugom postupku pred Međunarodnim sudom (dalje u tekstu: drugi postupak) ili u nekoj drugoj jurisdikciji dok god ne budu ukinute, izmenjene ili pojačane u skladu s procedurom predviđenom ovim pravilom.

III. DISKUSIJA

12. Pretresno veće napominje da postoji znatno teritorijalno i vremensko preklapanje predmeta *Simatović* i predmeta *Perišić*. Oba predmeta odnose se na događaje koji su se odigrali na teritoriji Hrvatske i Bosne i Hercegovine, u periodu od 1991. do 1995. godine u predmetu *Simatović*, odnosno od 1993. do 1995. godine u predmetu *Perišić*.¹⁷ Uz to, Pretresno veće primećuje da postoji i znatno preklapanje u materijalnom opsegu optužbi protiv Simatovića i Perišića, pošto se obojica optuženih terete da su učestvovali u finansiranju, snabdevanju i podržavanju srpskih snaga u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj.¹⁸ Iz tih razloga, a i uzimajući u obzir činjenicu da tužilaštvo nije iznelo prigovor na odobravanje pristupa *inter partes* poverljivom materijalu iz predmeta *Perišić*, Pretresno veće smatra da je podnosilac zahteva pokazao da postoji legitimna forenzička svrha za odobravanje pristupa traženom materijalu.

13. Što se tiče *ex parte* poverljivog materijala, Pretresno veće podseća da praksa Međunarodnog suda nalaže da strana u postupku koja traži pristup takvom materijalu mora da zadovolji stroži kriterijum. Pretresno veće primećuje da podnosilac zahteva nije izneo nikakve argumente koji pokazuju da postoji legitimna forenzička svrha s tim u vezi. Shodno tome, podnosiocjev zahtev za pristup *ex parte* poverljivom materijalu iz predmeta *Perišić* mora se odbiti.

14. Naposljetku, Pretresno veće smatra da se sav *inter partes* poverljivi materijal dostavljen tužilaštvu ili odbrani u predmetu *Perišić* u skladu s pravilom 70 može obelodaniti podnosiocu zahteva samo

¹⁶ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 6.

¹⁷ Vidi predmet *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, Druga izmenjena optužnica, 5. februar 2008. godine (dalje u tekstu: Optužnica u predmetu *Perišić*), par. 24-28, 40, 47, 53-54, 57-58; *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, Treća izmenjena optužnica, 9. jul 2008. godine (dalje u tekstu: Optužnica u predmetu *Simatović*), par. 21-22, 58-61.

Prevod

nakon što za to bude pribavljena saglasnost davaoca tih informacija. Shodno tome, tužilaštvo i odbrana u predmetu *Perišić* moraju da se obrate davaocima tog materijala i traže takvu saglasnost.

IV. DISPOZITIV

15. Iz gorenavedenih razloga i u skladu s pravilima 54, 70 i 75 Pravilnika, Pretresno veće **ODOBRAVA** Podnesak kad je reč o *inter partes* poverljivom materijalu, uz primenu dolenavedenih uslova, i **ODBIJA** Zahtev po svim drugim pitanjima;

NALAŽE tužilaštvu i odbrani da u kontinuitetu za potrebe Sekretarijata identifikuju sledeći *inter partes* poverljivi materijal iz predmeta *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, radi obelodanjivanja podnosiocu zahteva:

- (i) sve poverljive transkripte zatvorenih i delimično zatvorenih sednica koje ne podležu pravilu 70;
- (ii) sve poverljive dokazne predmete koji ne podležu pravilu 70;
- (iii) sve poverljive podneske (uključujući sve poverljive odluke Pretresnog veća) koji ne podležu pravilu 70;

NALAŽE tužilaštvu i odbrani da bez odlaganja utvrde koji od traženog materijala podleže odredbama pravila 70 i da odmah potom kontaktiraju davaoce tog materijala i od njih traže saglasnost za njihovo obelodanjivanje podnosiocu zahteva i, ako davaoci materijala na osnovu pravila 70 daju takvu saglasnost, da o toj saglasnosti redovno obaveštavaju Sekretarijat;

TRAŽI od Sekretarijata da ne obelodanjuje nijedan materijal koji podleže pravilu 70 sve dok tužilaštvo i odbrana ne obaveste Sekretarijat da je pribavljena saglasnost za obelodanjivanje, čak i kad je reč o davaocima materijala koji su dali saglasnost za korišćenje relevantnog materijala u nekom ranijem predmetu. Ukoliko se ne može pribaviti saglasnost davaoca nekog od materijala koji podleže pravilu 70, taj materijal neće biti obelodanjen;

TRAŽI od Sekretarijata da podnosiocu zahteva obelodani sledeće:

---

¹⁸ Vidi Optužnicu u predmetu *Perišić*, par. 10-12, 20, 24; Optužnicu u predmetu *Simatović*, par. 3, 6, 15.

Prevod

- (i) poverljiv, *inter partes* materijal i materijal koji ne podleže pravilu 70 nakon što tužilaštvo i odbrana identifikuju taj materijal u skladu s ovom Odlukom; i
- (ii) materijal na osnovu pravila 70, nakon što tužilaštvo i odbrana identifikuju takav materijal i obaveste Sekretarijat o saglasnosti davaoca na osnovu pravila 70, u skladu s ovom Odlukom;

NALAZE da se podnosiocu zahteva ne sme obelodaniti nijedan poverljivi i *ex parte* materijal iz predmeta *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T.

NALAZE da podnosilac zahteva, njegov tim odbrane i svi službenici koje je podnosilac zahteva uputio ili ovlastio ne smeju obelodanjivati javnosti, kao ni nekoj trećoj strani, nijedan poverljivi ili nejavni materijal iz predmeta *Perišić* koji im je obelodanjen, uključujući prebivalište svedoka, izjave ili transkripte, osim u ograničenoj meri u kojoj je takvo obelodanjivanje pripadnicima javnosti direktno i konkretno neophodno za pripremu i izvođenje dokaza podnosioca zahteva. Ako, gde to direktno i konkretno bude potrebno, javnosti bude obelodanjen neki poverljivi i nejavni materijal, svako lice kojem on bude obelodanjen biće obavešteno da mu je zabranjeno da kopira, reprodukuje ili objavljuje poverljive ili nejavne informacije ili da ih obelodanjuje bilo kom licu, kao i da taj materijal mora da vrati podnosiocu zahteva čim mu on više ne bude potreban za pripremu izvođenja dokaza podnosioca zahteva. Za potrebe ove Odluke, pojam "javnost" podrazumeva i obuhvata sva lica, vlade, organizacije, pravna lica, klijente, udruženja i grupe, osim sudija Međunarodnog suda, službenika Sekretarijata, tužioca i njegovih predstavnika, podnosioca zahteva, njegovih branilaca i tima odbrane, kao i svih zaposlenih koje je odbrana podnosioca zahteva uputila ili ovlastila da imaju pristup poverljivom materijalu. Pojam "javnost", između ostalog, takođe obuhvata porodicu, prijatelje i saradnike podnosioca zahteva, optužene i timove odbrane u drugim predmetima ili postupcima na Međunarodnom sudu, sredstva javnog informisanja i novinare;

NALAZE da ništa u ovoj Odluci ne utiče na obaveze obelodanjivanja tužilaštva iz pravila 66 i 68; i

POTVRĐUJE da, na osnovu pravila 75(F)(i), sve eventualne zaštitne mere koje su naložene u vezi s nekim svedokom u predmetu *Perišić* ostaju na snazi u predmetu protiv podnosioca zahteva, osim u meri u kojoj su izmenjene u skladu s ovom Odlukom.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra verzija na engleskom.

Prevod

/potpis na originalu/

sudija Bakone Justice Moloto,

predsedavajući

Dana 1. aprila 2009.

U Hagu,

Holandija

[pečat Međunarodnog suda]